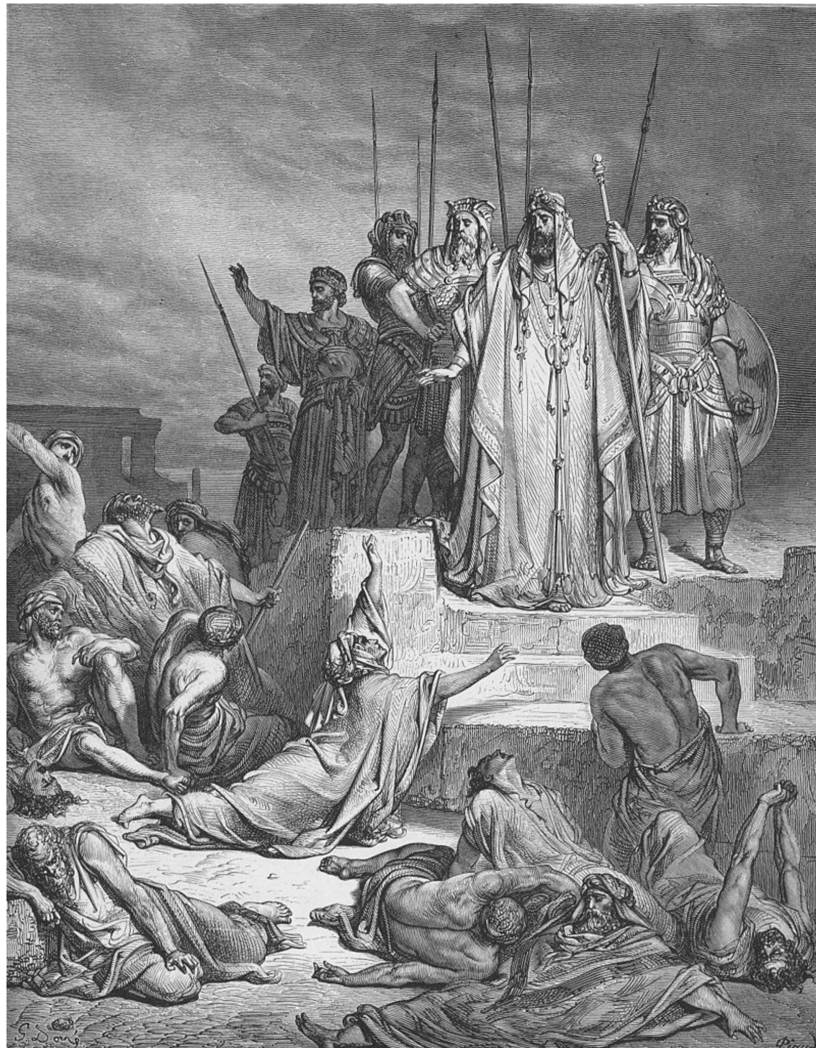
Izvađeno iz:
Rječnik biblijske teologije, Xavier Leon-Dufour, Kršćanska sadašnjost, Zagreb,1993.

U rječniku se koristi ime Jahve koje je ovdje zamijenjeno imenom Gospod.

U rječniku se koriste biblijski citati (samo kratice iz pokoncilske Biblje u izdanju Kršćanske sadašnjosti).
Biblijski tekstovi preuzeti su iz internetskog izdanja Biblije u prijevodu Ivana Šarića i napisani su *kosim slovima.*
https://archive.org/details/biblija-za_pretrazivanje_i_proucavanje_ivan_saric

(u Šarićevoj Bibliji neki redosljedi redaka se ne poklapaju s pokoncilskim Biblijama. Osobito se ne poklapa prijevod, u tom slučaju su brojevi redaka napisani onako kako je u Šarićevoj Bibliji).

Tekst iz rječnika je napisan **podebljanim ili masnim slovima.**

Glad u Samariji (2 Kr 6,18-30), Gustave Dore, Engleska Biblija

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:096.A_Famine_in_Samaria.jpg

GLAD I ŽEĐ

Glad i žeđ su izraz životne potrebe, i zato otkrivaju smisao čovjekova postojanja pred Bogom: otuda im neka dvoznačnost (Izr 30,9)

(Izr 30,9
9
Inače bih, presitivši se, mogao zanijekati tebe i upitati: "Tko je Gospod?", ili, osiromašivši, mogao bih postati kradljivac i oskvrniti ime Boga svojega.

Biti gladan i žedan jest pozitivno iskustvo koje mora dovesti do otvaranja prema Bogu; ali izgladnjelost je i zlo, koje Bog neće i koje treba nastojati izbjeći; ako ono poprimi razmjere zajedničke nesreće (npr. opća glad), Biblija to smatra nevoljom, znakom Božje osude.

STARI ZAVJET

1. Glad i žeđ - kušnja za vjeru

a) U pustinji je Bog dopustio da njegov narod podnese glad kako bi ga iskušao i upoznao mu dubinu srca (Pnz 8,1 sl).

(Pnz 8,1 sl)
1
Sve zapovijedi, koje vam dajem danas, držite točno, da ostanete na životu, da se umnožite i dobijete u posjed zemlju, koju je Gospod pod zakletvom obećao ocima vašim!
2
Pomišljaj na sav put, kojim te je vodio Gospod, Bog tvoj, četrdeset godina po pustinji, da te ponizi, da te iskuša, da spozna, što ti je u srcu, hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš!
3
Ponizio te je i glađu te morio. Ali te je onda hranio manom, koju ti nijesi poznavao ni oci tvoji, da ti pokaže, da čovjek ne živi o samom kruhu, jer čovjek živi o svemu, što izlazi iz usta Gospodnjih.

Izrael je morao naučiti da mu opstanak potpuno ovisi o Gospodu koji mu jedini daje hranu i piće. No, dalje i dublje od ovih tjelesnih potreba, Izrael mora otkriti jednu još životniju potrebu - potrebu za Bogom. Mana koja silazi s neba doziva u pamet baš ono što izlazi iz Božjih usta, tj njegovu riječ, Zakon u kojem narod mora naći život (Pnz 30,15 sl; 32,46 sl).

(Pnz 30,15 sl; 32,46 sl)
15
Gle, danas stavljam preda te život i sreću, smrt i nesreću.
16
što ti zapovijedam danas, jest, da ljubiš Gospoda, Boga svojega, da ideš putovima njegovim i da držiš njegove zapovijedi, zakone i naredbe. Tada ćeš ostati na životu i umnožiti se, i Gospod, Bog tvoj, blagoslovit će te u zemlji, u koju ideš, da je zaposjedneš.
46
Reče im: "Privijte k srcu sve riječi, što vam ih danas svečano nalažem! Stavite ih na srce djeci svojoj, da izvršuju točno sve zapovijedi ovoga zakona!
47
Jer to nijesu za vas prazne riječi. To je život vaš! Izvršivanjem ovih zapovijedi dugo ćete prebivati

u zemlji, u koju idete preko Jordana, da je zaposjednete,

Ali narod ne svhaća, već misli samo na egipatsko meso: "Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli..." (Br 11,4 sl);

(Br 11,4 sl)
4
I kad se je svjetina, što je bila među njima, polakomila za drugim jelima, stadoše sinovi Izraelovi opet jadikovati. Tužili su se: "Tko će nam dati da jedemo mesa?
5
Spominjemo se riba, što smo ih jeli u Egiptu zabadava, krastavaca i dinja, luka, crvenoga luka i češnjaka.

umjesto da im to bude spasonosna kušnja gladi, Bogu ne preostaje drugo nego da natrpa Izraelce mesom "dok god im ne izbije na nosnice" (11,20; usp. Ps 78,26-31).

(Br 11,20)
20
Nego čitav mjesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, jer vi ste Gospoda, koji je među vara, prezreli i pred njim jadikovali i tužili se: Da nijesmo ipak otišli iz Egipta."

(Ps 78,26-31)
26
Pusti, da se digne na nebu istočnjak, i navede jakošću svojom jug;
27
Kao prahom zasu ih mesom, i kao pijeskom morskim pticama krilatim.
28
Pobaca ih sred tabora njihova, oko šatora njihovih
29
I jedoše i nasitiše se, i dade im tako, što su željeli.
30
Ali ih još i ne prođe želja njihova, još je bilo jelo u ustima njihovim, kad se gnjev Božji podiže na njih.
31
Tada on pomori najjače među njima i mlade ljude Izraelove uništi.

b) Ustalivši se na svojoj zemlji i nasitivši se dobrima, Izrael zaboravlja pouku pustinje, pripisuje ta dobra svojoj zasluzi i hvasta se zbog toga pred Gospodom (Pnz 32,10-15; Hoš 13,4-8).

(Pnz 32,10-15)
10
Nađe ga u zemlji pustari, u pustinji, gdje buči samoća. Ogradio ga je, štitio, čuvao ga je kao zjenicu oka svojega.
11
Kao što se orao, koji straži nad gnijezdom svojim, uzdiže iznad ptića svojih, rasprostire krila, uzima ih i nosi jakim krilima svojim:
12
Tako ga je vodio Gospod jedini, i nije bilo tuđega boga s njim.

13
Vodio ga je na visine zemlje, i jeo je plodove poljske. Davao mu je da siše med iz kamena, ulje iz tvrda kremena,
14
Maslo od krava, mlijeko od ovaca, pretilinu od janjaca i ovnova, od bašanskh volova i jaraca, i srce od najslađe pšenice, i pio krv od grožđa, vino iskričavo.
15
Ali se Ješurun ugoji, pa se stade ritati; utovio si, udebljao i zasalio; pa odbaci Boga, koji ga je stvorio, i prezre Hridinu spasenja svojega.

(Hoš 13,4-8)
4
A ja, Gospod, jesam Bog tvoj od Egipta. Ne poznaš Boga osim mene. Osim mene nema pomoćnika.
5
Brinuo sam se za te u pustinji, u zemlji suhote.
6
Uz dobru pašu nasitili su se. Jest, kad su se nasitili, ponijelo se je srce njihovo, zato su me zaboravili.
7
Zato ću im postati lav, vrebat ću na putu kao ris.
8
Napast ću ih kao medvjedica, kojoj ugrabili mlade, i rastrgat ću im srce u grudima. Tamo će ih prožderati lavovi, zvijeri će ih poljske rastrgati.

Potrebno je da Bog vrati narod u pustinju (Hoš 2,5)

(Hoš 2,3)
3
Inače svući ću s nje odjeću njezinu i učinit ću je, kakva je bila, kad se je istom rodila. Napravit ću je kao pustinju i načinit ću je kao suhu zemlju, i pustit ću je da umre od žeđi.

pa da se on, umirući od žeđi, oplakujući propalo žito i poharane vinograde (2,11.14),

(Hoš 2,12.15)
12
Potrt ću čokote njezine i smokve, za koje reče: 'To je plača što mi je dadoše milosnici moji. Obratit ću ih u pustoš, u pašnjak za životinje poljske.
15
Darovat ću joj opet vinograde njezine. Dolinu tuge učinit ću vratima nade. Tada će me opet ljubiti kao u vrijeme mladosti svoje, kad je izlazila iz Egipta.

prene u srcu (2,16)

(Hoš 2,14)
14
"Zato evo, ja ću je primamiti, odvest ću je u pustinju, govorit ću joj k srcu.

i ponovo osjeti onu najvažniju glad i žeđ: "ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Gospodnje" (Am 8,11).

(Am 8,11)
11
"Gle, doći će dani," govori svemogući Gospod, "kad ću poslati glad u zemlji, ne glad kruha ni žeđ vode, nego slušanja riječi Gospodnjih.

c) Proroci i mudraci primaju te pouke. Potreba i čežnja za dobrima što ih je Bog pripravio onima koje ljubi stalno se izražava slikama gozbe, kruha, vode, vina. Gladuje se za pirom što ga Gospod sprema na svojoj gori svim narodima (Iz 25,6),

(Iz 25,6)
6
Pripravit će Gospod nad vojskama svima narodima na ovoj gori gozbu izabranoga, Gozbu od pretiline, gozbu izvrsna vina, najboljih najljepših jela i srži, i starih najčistijih vina.

žeđa se za mudrošću što gasi žeđ (Izr 5,15; 9,5),

(Izr 5,15)
15
Pij vodu iz svojega vlastitog studenca i žuborvodu iz svojega vrela!
5
Dođite, jedite kruha mojega, pijte vina, što sam ga natočila!

za opojnim vinom koje je ljubav (Pj 1,4; 4,10),

(Pj 1,4; 4,10)
4
Privuci me k sebi, požurit ćemo se! Povedi me, kralju, u sobu svoju, radovat ćemo se i veseliti tebi, više nego vino slavit ćemo ljubav tvoju! Dostojan si sve ljubavi.
10
Kako je blaga ljubav tvoja, sestro zaručnice moja, mnogo je slađa od vina ljubav tvoja! Svaku mirodiju nadvisuje miris ulja tvojih.

hita se primiti od Boga, "bez naplate", piće žednih i hrana što nasićuje (Iz 55,1 sl).

(Iz 55,1 sl)
1
"Ustanite, svi žedni, dođite na vodu; koji nemate novaca, dođite, kupujte žita i jedite! Dođite, kupujte vina i mlijeka bez novaca i bez plaćanja!
2
Zašto izdajete novce svoje na ono, što ne siti? Slušajte me, pa ćete jesti što je dobro, i duša će se vaša okrijepiti pretilinom!

Ali žeđa se voda najčistija, samo ono vino kojim opiti se (pijanstvo) znači živjeti: žeđa se Bog (Ps 42,2);

(Ps 42,2)
2
Duša moja žeđa Boga, Boga živoga; kad smijem doći, prikazati se pred Bogom.

a Bog sam uvijek je spreman utažiti tu želju: "Otvori svoja usta da ih napunim!" (Ps 81,11).

(Ps 81,10)
10
Ja, Gospod, tvoj sam Bog, koji te izvedoh iz zemlje egipatske; otvori usta svoja, i ja ću ih napuniti!"

2. Glad i žeđ - poziv na ljubav. - Kušnja glađu i žeđi mora ostati iznimkom. Siromasi, kojih nikad neće nestati iz zemlje (Pnz 15,11),

(Pnz 15,11)
11
Siromaha bit će uvijek u zemlji. Zato ti zapovijedam: Otvori rado ruku svoju svojemu potrebitom i siromašnom zemljaku u zemlji!

živi su poziv onima koji ih susreću. Stoga je jedna od iskonskih Izraelčevih dužnosti: dati kruha i vode svojemu bratu, svom sunarodnjaku (Izl 23,11),

(Izl 23,11)
11
Sedme godine pusti je da počine, da se hrane od nje siromasi naroda tvojega, i da mogu jesti zvijeri poljske što iza njih preostane. Tako radi i s vinogradima svojim i maslinicima svojim.

Svakomu tko je potreban (Tob 4,16 sl),

(Tob 4,16 sl)
Ustupaj gladnome nešto svoga kruha, a golome štogod od svoga odijela. Što ti god preteče, podaj u milostinji; ne budi mrka pogleda pri dijeljenju milostinje. Budi darežljiv kruhom i vinom na daći za kreposne! Naprotvi, ne daji ih grješnicima.
(Franjevačka Biblija, Zagreb, 2010).

pa čak i neprijatelju (Izr 25,21);

(Izr 25,21)
21
Gladuje li neprijatelj tvoj, nahrani ga kruhom, žeđa li, napoj ga vodom;

upravo to znači vršiti pravdu (Ez 18,7.16)

(Ez 18,7.16)
7
Nikoga ne tlači, dužniku zalog njegov vraća, ne globi, kruh svoj daje gladnome i odijeva gologa.
16
Nikoga ne tlači, zaloga ne oduzima, ne globi, gladnome daje kruh svoj, gologa odijeva,

i učiniti svoj post ugodnim Bogu (Iz 58,7.10). (Trebalo bi biti 58,6.10, napomena Milan K.)

(Iz 58,6.10)
6
Nije li ovo post, što ga volim: da razvežeš sveze nepravedne, da razdriješiš remene ropstva, da

pustiš na slobodu zarobljenike i izlomiš svaki jaram?
10
l gladnome ponudiš, što rado imaš, i nasitiš nevoljnika, onda zasja svjetlo tvoje u
tami, i mrak će tvoj biti jasan kao podne.

Na kraju će Gospod sam nastupiti u korist gladnih i pozvati ih na pir koji će im utažiti glad i žeđ (Iz 25,6; usp. 65,13).

(Iz 25,6)
6
Pripravit će Gospod nad vojskama svima narodima na ovoj gori gozbu izabranoga, Gozbu od pretiline, gozbu izvrsna vina, najboljih najljepših jela i srži, i starih najčistijih vina.

(Iz 65,13)
13
Zato ovako veli svemogući Gospod: "Gle, sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati Gle, sluge će moje piti, a vi ćete žedni biti. Gle, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se stidjeti.

NOVI ZAVJET

1. Isus Krist, Mesija siromašnih (Lk 1,53),

(Lk 1,53)
53
Gladne napuni dobara, bogate otpusti prazne.

obznanjuje da će se gladni i žedni nasititi (6,21).

(Lk 6,21)
21
Blagoslovljeni ste, koji gladujete sada! Vi ćete se nasititi Blagoslovljeni ste, koji plačete sada! Vi ćete se smijati!

Svoje poslanje otpočinje time da na sebe prima izgladnjelost i ožednjelost. Kad je, poput Izraela u pustinji, stavljen na kušnju, pokazuje i dokazuje da je riječ Božja, volja Očeva bitna čovjekova potreba (Mt 4,4),

(Mt 4,4)
4
On mu odgovori: "Stoji pisano: Čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi, što dolazi iz usta Božjih."

da mu je ona hrana i život (Iv 4,32 sl).

(Iv 4,32 sl)
32
A on im reče: "Ja imam da jedem jelo, za koje vi ne znate."
33
Tada učenici rekoše jedan drugome: "Da mu tko nije donio da jede?"

34
Isus im reče: "Jelo i moje, da činim volju onoga, koji me je poslao, i da izvršim djelo njegovo.

Na križu, pošto je do dna ispio "čašu koju mu Otac pruži" (Iv 18,11),

(Iv 18,11)
11
Onda reče Isus Petru: "Zadjeni mač svoj u korice! Čašu što mi je dade Otac, zar da je ne pijem?"

njegova je žeđ raspetoga neodvojiva od želje "da bi se ispunilo Pismo" (Iv 19,28),

(Iv 19,28)
28
Isus je znao, da se je već sve svršilo. Zato reče, da se ispuni Pismo: "Žedan sam."

da dovrši Očevo djelo, ali i da 'dođe i gleda Božje lice' (Ps 42,3).

(Ps 42,2)
2
Duša moja žeđa Boga, Boga živoga; kad smijem doći, prikazati se pred Bogom.

2. Isus utažuje i budi glad i žeđ. - Kao i Bog nekoć u pustinji, tako i Isus utažuje glad narodu koji ga slijedi (Mk 8,1 sl)

(Mk 8,1 sl)
1
U one dane bilo je opet veliko mnoštvo naroda skupa i nije imalo što jesti. Tada dozva k sebi učenike svoje i reče im:
2
"Žao mi je naroda. Već tri dana stoje kod mene i nemaju što, jesti.
3
Ako ih pustim da idu gladni kući, klonut će na putu; jer su neki od njih došli izdaleka."
4
Učenici njegovi odgovoriše mu:, "Odakle da uzme tko kruha ovdje u pustinji, da ih nasiti?"
5
On ih zapita: "Koliko imate kruhova?" Oni odgovoriše: "Sedam."
6
Tada zapovjedi da narod posjeda po zemlji, onda uze sedam kruhova, zahvali, prelomi ih i dade ih učenicima svojim, neka ih iznesu pred narod, i iznesoše ih.
7
Imali su i nekoliko ribica. On ih blagoslovi i dade ih iznijeti.
8
Jeli su i nasitili se. Od komadića, što su bili preostali, podigoše još sedam košarica.

i brine se također da probudi čežnju za Božjom riječju, za istinskim Kruhom koji je on sam (Iv 6).

(Iv 6).
Ivan, glava 6

1
Potom otide Isus preko Galilejskoga mora, naime Tiberijadskoga.
2
Veliko mnoštvo naroda išlo je za njim, jer su vidjeli čudesa, koja je činio na bolesnicima.
3
Tada uzađe Isus na goru i sjede ondje s učenicima svojim.
4
A bio je blizu židovski blagdan Pashe.
5
I kad Isus podiže oči i vidje, da mnoštvo naroda dolazi k njemu, reče Filipu: "Odakle ćemo kupiti kruha, da ovi jedu?"
6
− A ovo reče, da ga kuša; jer je sam znao, što će činiti. −
7
Filip mu odgovori: "Dvjesta denara kruha nije dosta, da svaki od njih samo malo dobije."
8
Jedan od učenika njegovih, Andrija, brat Simona Petra, reče mu:
9
"Ovdje je jedan dječak, koji ima pet kruhova ječmenih i dvije ribe. Ali što je to za tolike?"
10
Isus reče: "Učinite da ljudi posjedaju!" Bilo je naime trave mnogo na onom mjestu. Posadi se dakle muževa na broj oko pet tisuća.
11
A Isus uze kruhove, dade hvalu i razdijeli onima, koji su se bili posadili; tako i od riba, koliko htjedoše.
12
Kad su se bili nasitili, reče učenicima svojim: "Skupite komade, što preostaše, da ne propadnu!"
13
Skupiše dakle i napuniše dvanaest košari komada od pet kruhova ječmenih, što preteče iza onih, što su jeli.
14
Kad ljudi vidješe čudo, što ga je bio učinio Isus, rekoše: "Ovo je zaista prorok, koji ima doći na svijet."
15
Isus doznade, da hoće da dođu, te ga silom učine kraljem. Zato otide opet u goru − posve sam.
16
Kad bi uveče, siđoše učenici njegovi na more,
17
Uđoše u lađicu i zaploviše preko mora u Kafarnaum. Već se je bilo smrklo, a Isus još nije bio došao k njima.
18
Puhao je jak vjetar, i more se podizalo.
19
Bili su otplovili daleko jedno dvadeset i pet ili trideset stadija, (potrkališta) kad ugledaše Isusa, gdje ide po moru i približuje se k lađici. Oni se uplašiše.
20
A On im reče: "Ja sam. Ne bojte se!"
21
I htjedoše ga primiti u lađicu, ali je za čas bila lađica na obali, na koju su išli.

22
Sutradan mnoštvo naroda, što je bilo ostalo preko mora, opazi, da je ondje bila samo još jedna lađica, i da Isus nije bio ušao u lađicu s učenicima svojim, nego da su učenici njegovi bili otišli sami,
23
Uto iz Tiberijade dođoše druge lađe u blizinu mjesta, gdje je bio Isus rekao zahvalnu molitvu i oni bili jeli kruh.
24
Sad dakle vidje narod, da ondje više nema Isusa ni učenika njegovih, uđoše u lađe i dođoše a Kafarnaum, da traže Isusa.
25
Nađoše ga preko mora i upitaše ga: "Učitelju, kad si došao ovamo?"
26
Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam, tražite me, ne što čudesa vidjeste, nego što jedoste kruha i nasitiste se.
27
Starajte se ne a jelo, što prolazi, nego za jelo, što ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin čovječji; jer njega potvrdi Bog Otac."
28
Tada ga upitaše: "Što moramo činiti, da izvršimo djela Božja?"
29
Isus im odgovori: "Ovo je djelo Božje, da vjerujete u onoga, koga on posla."
30
Oni mu odgovoriše: "Koji dakle ti činiš znak, da vidimo i da i vjerujemo? Što radiš?
31
Oci su naši jeli manu u pustinji, kao što je pisano: 'Kruh s neba dade im da jedu.'"
32
Isus im reče: "Zaista, zaista, kažem vam: ne dade vam Mojsije kruha s neba, nego vam Otac moj daje kruh istiniti s neba.
33
Jer je kruh Božji onaj, koji silazi s neba i daje život svijetu."
34
Tada mu rekoše: "Gospodine, daj nam svagda taj kruh!"
35
Isus im reče: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; i tko vjeruje u mene, neće nikad ožednjeti.
36
Ali vam rekoh: vi me vidjeste, a ipak ne vjerujete.
37
Sve, što meni daje Otac, k meni će doći, i onoga, koji dolazi k meni, neću istjerati van.
38
Jer siđoh s neba, ne da činim volju svoju, nego volju onoga, koji me posla.
39
A ovo je volja onoga, koji me posla, da od svega, što mi dade, ništa ne izgubim, nego da ih uskrsnem u posljednji dan.
40
A ovo je volja Oca mojega, koji me posla, da svaki, koji vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan."
41
Tada su mrmljali Židovi na njega, što reče: "Ja sam kruh (živi), koji siđe s neba."

42
Rekoše: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, kojemu mi znamo oca i majku? Kako dakle on veli: 'Ja siđoh s neba?'"
43
Isus im reče: "Ne mrmljajte među sobom!
44
Nitko ne može doći k meni, ako ga ne povuče Otac, koji me posla. I ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.
45
U prorocima stoji pisano: "Svi će biti naučeni od Boga. Svaki, koji čuje od Oca i nauči, dolazi k meni.
46
Ne kao da bi tko vidio Oca. Samo koji je od Boga, vidio je Oca.
47
Zaista, zaista, kažem vam: "Tko vjeruje u mene, ima život vječni.
48
Ja sam kruh života.
49
Oci su vaši jeli manu u pustinji, i pomriješe.
50
Ovo je kruh, koji silazi s neba, da tko jede od njega, ne umre.
51
Ja sam kruh živi, koji siđoh s neba. Tko jede od ovoga kruha, živjet će dovijeka. Kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta."
52
Tada su se prepirali Židovi među sobom, i rekoše: "Kako nam može ovaj dati tijelo svoje da jedemo?"
53
Isus im reče: "Zaista zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi.
54
Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.
55
Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo piće.
56
Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ostaje u meni i ja u njemu.
57
Kao što mene posla živi Otac, i ja živim zbog Oca, tako će i onaj, koji jede mene, živjeti zbog mene.
58
Ovo je kruh, koji siđe s neba, ne kao što vaši oci jedoše manu, i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će dovijeka."
59
Tako je on učio u sinagogi u Kafarnaumu.
60
Mnogi od učenika njegovih, koji su to čuli, rekoše: "Ovo je tvrd govor! Tko ga može slušati?"
61
Isus je znao, da učenici njegovi mrmljaju na to, i reče im: "Zar vas ovo sablažnjava?
62
A kad vidite Sina čovječjega da uzlazi gore, gdje je prije bio?
63

Duh je ono, što oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi, koje vam ja rekoh, jesu duh i život.
64
Ali imaju neki među vama, koji ne vjeruju." – Jer je znao Isus od početka, tko ne vjeruje i tko će ga izdati. –
65
"Zato", nastavi on, "rekoh vam: "Nitko ne može doći k meni, ako mu nije dano od Oca mojega."
66
Otada mnogi od učenika njegovih odstupiše, i nijesu više išli s njim.
67
Tada upita Isus dvanaestoricu: "Hoćete li i vi otići?"
68
Simon Petar odgovori mu: "Gospodine, kojemu ćemo ići? Ti imaš riječi vječnoga života.
69
I mi vjerovasmo i spoznasmo, da si ti Svetac Božji."
70
Isus im reče: "Ne izabrah li ja vas dvanaestoricu? A ipak je jedan od vas đavao!"
71
A govorio je za Judu, sina Simona Iskariota. Ovaj, jedan od dvanaestorice, imao ga je izdati.

čežnju za živom vodo koja je njegov Duh (Iv 7,37 sl).

(Iv 7,37 sl)
37
U posljednji veliki dan blagdana stajao je Isus i vikao: "Tko je žedan, neka dođe k meni i pije!
38
Tko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegova će srca poteći rijeke žive vode."

Istu čežnju budi kod Samarijanke (Iv 4,1-14),

(Iv 4,1-14)
Ivan, glava 4
1
Gospodin je bio doznao, da je farizejima bilo dočuli, da on, Isus, dobiva više učenika i krsti više nego Ivan.
2
– Uostalom Isus sam nije krstio, nego učenici njegovi. –
3
Zato ostavi Judeju i otide opet u Galileju.
4
A morao je proći kroz Samariju.
5
Tako dođe u grad samarijski, koji se zove Sihar, blizu zemljišta, što ga je bio darovao Jakov svojemu sinu Josipu.
6
Ondje je bio studenac Jakovljev. Umoran od puta sjeo je Isus kraj studenca. Bilo je oko šeste ure.
7
Tada dođe žena iz Samarije I da zahvati vode. Isus je zamoli: "Daj mi da se napijem!"
8

Učenici njegovi naime bili su otišli u grad da kupe jela.
9
Žena mu Samarijanka odgovori "Kako? Ti, Židov, možeš iskati od mene, žene Samarijanke, da se napiješ?" – Židovi naime nijesu družili sa Samarijancima.
10
Isus joj odgovori: "Kad bi ti znala dar Božji i onoga, koji ti govori: 'Daj mi da se napijem', ti bi ga zamolila, i on bi ti dao vodu živu."
11
žena mu odgovori: "Gospodine, ni zahvatiti nemaš čim, a studenac je dubok. Odakle ćeš uzeti vodu živa?
12
Jesi li ti veći od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i sam je pio iz njega, i sinovi njegovi, i stoka njegova?"
13
Isus joj odgovori: "Svaki, koji pije od ove vode, opet će ožednjeti.
14
A koji pije od vode, koju ću mu ja dati, neće ožednjeti dovijeka. Nego voda, što ću mu ja dati, bit će u njemu izvor vode, što teče u život vječni."

kao što i Martu poziva da čezne za njegovom riječju koja je jedino potrebna (Lk 10,39-42).

(Lk 10,39-42)
39
I u nje je bila sestra, po imenu Marija. Ova sjede do nogu Gospodnjih i slušala je besjedu njegovu.
40
A Marta je prionula za posao, da ga podvori. Ona pristupi i reče: "Gospodine, zar tine mariš, što me sestra moja ostavi samu da dvorim. Reci joj dakle, da mi pomogne!"
41
Gospodin joj odgovori: "Marta, Marta, brineš se i skrbiš za mnogo.
42
Samo je jedno potrebno. Marija je najbolji dio izabrala, koji joj se neće oduzeti."

3. Kršćani i oni koji trpe glad. - Za Isusove je učenike dužnost nahraniti gladne zahtjevnija no ikad. Mučilačka žeđ pakla čeka onoga koji se ne osvrne na gladnoga pokraj svojih vrata (Lk 16,19-24);

(Lk 16,19-24)
19
Bio je neki čovjek bogat; oblačio se u skerlet, u fini lan i gostio se sjajno svaki dan.
20
Pred njegovim vratima ležao je jedan siromah po imenu Lazar sav u čirovima.
21
Rado bi se bio on nasitio mrvicama, što su padale sa stola bogataševa. I psi su dolazili i lizali čirove njegove.
22
Tada umrije siromah. On bi od anđela odnesen u krilo Abrahamovo. I bogataš umrije i bi pokopan.
23
Kad u paklu usred muka svojih podiže oči svoje, vidje izdaleka Abrahama i u krilu njegovu Lazara.
24

Tada povika: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošlji Lazara, neka umoči u vodu vrh prsta svojega i rashladi moj jezik; jer trpim veliku muku u ovom plamenu.'

nagrada očekuje onoga tko dadne čašu vode jednomu od Isusovih učenika (Mt 10,42).

(Mt 10,42)
42
Tko jednome od ovih malenih ovdje pruži samo čašu hladne vode da se napije, jer je moj učenik, zaista kažem vam: "On neće izgubiti plaću svoju."

To će biti predmet suda, jer nahraniti gladna, napojiti žedna znači utažiti u svojoj braći glad i žeđ Isusovu (Mt 25,35.42).

(Mt 25,35.42)
35
Jer sam bio gladan, i dali ste mi jesti, žedan, i dali ste mi piti. Bio sam stranac, i primili ste me na konak,
42
Bio sam gladan, i nijeste mi dali jesti, žedan, i nijeste mi dali piti.

Uvijek moramo žeđati za tom ljubavlju kojom smirujemo patnje drugih; njezin je izvor otvoren i nudi se dušama punim čežnje, žednima Boga i gledanja njegova lica, žednima istinskog života (Iz 55,1 sl; Otk 21,6; 22,17).

(Iz 55,1 sl)
1
"Ustanite, svi žedni, dođite na vodu; koji nemate novaca, dođite, kupujte žita i jedite! Dođite, kupujte vina i mlijeka bez novaca i bez plaćanja!
2
Zašto izdajete novce svoje na ono, što ne siti? Slušajte me, pa ćete jesti što je dobro, i duša će se vaša okrijepiti pretilinom!

(Otk 21,6; 22,17)
6
I reče mi: "Svršilo se. Ja sam Alfa i Omega: "Početak i Svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode života zabadava.
17
I Duh i zaručnica govore: "Dođi!" I tko čuje, neka govori: "Dođi!" A tko je žedan, neka dođe; i tko hoće, neka uzme vodu života zabadava!"

-sastavio Milan Kušnjačić, 5. rujna 2023.